

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด
Residents' Opinions on the Senior's Social Roles in Tambon Phabphla
Administrative Organization's Authorized Area in
Chiang Khwan District, Roi Et Province

สุทธิรัตน์ จันทมาตย์¹

Suttirat Jantamath

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ เกียรติเจริญ²

Asst. Prof. Dr.Somkiat Kiatchareon

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2560

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพต่างกัน และ 3) เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการพัฒนาบทบาท ด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปครัวเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 296 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าห้าระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : F-test) วิเคราะห์โดยใช้สถิติโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อย ได้แก่ ด้านการศาสนา ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชน 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวม

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.

² อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์.

ไม่แตกต่างกัน และ 3) ประชาชนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีความถี่สูงไปหาต่ำสามลำดับแรก ได้แก่ ควรเชิญผู้สูงอายุเป็นที่ปรึกษากิจกรรมด้านการศาสนาของชุมชนควรให้โอกาสผู้สูงอายุร่วมงานประเพณีกับคนทุกวัยและควรส่งเสริมผู้สูงอายุได้แสดงความคิดเห็น ในการพัฒนามากกว่าปัจจุบัน

คำสำคัญ : 1. ความคิดเห็นของประชาชน 2. บทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ

ABSTRACT

This thematic paper served the following purposes: 1) to study residents' opinions on the senior's social roles in Tambon Phlabphla Administrative Organization's authorized area of Roi Et province's Chiang Khwan district, 2) to compare the former's opinions on the latter's social roles in its area to variables of genders, ages, educational qualifications and occupations, and 3) to collect the former's suggestions for developing the latter's social roles in its area. Samples are eighteen-year up residents acting as a household head or representative in its area at the ratio: one household per one person, numbering 295 individuals. The research instrument was the Linkert-type questionnaire form with twenty-eight questions, each of which possessed the reliability for the entire volume at .91. Statistics used for the research included percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test (One-way ANOVA) , processing data by making use of the computer software package.

Results of the research have revealed the following findings: 1) Residents' opinions on the senior's social roles in its area have been rated at the high scale in the overall aspect, as each of four aspects has taken into account. All aspects placed in descending order are: i) religious activities, ii) cultural and traditional activities, education, and community developments. 2) The hypothesis testing results have confirmed that residents' differing genders, ages, educational qualifications and occupations show no significant differences in their opinions on the senior's social roles in the overall aspect. 3) Residents' suggestions for developing the senior's social roles in its area are that i) the senior should be invited to act as a religious adviser in their communities, ii) opportunities should be open to them to take part in traditional fairs with everyone, iii) they should be promoted to express their opinions in the domain of developments more than it really is at the present time.

Keywords : 1. Residents' Opinions 2. The Senior's Social Roles

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญคือในการพัฒนาประเทศ กลุ่มผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านการแพทย์ ผลคือประชาชนมีอายุยืนยาว องค์การสหประชาชาติในฐานะที่เป็นองค์การความร่วมมือระดับนานาชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญและคุณค่าของผู้สูงอายุ จึงได้จัดให้มีการประชุมสมัชชาโลกว่าด้วย ผู้สูงอายุ ครั้งแรก เมื่อ ปี พ.ศ. 2525 และได้มีการกำหนดแผนปฏิบัติการระยะยาวระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ ต่อมา ในปี พ.ศ. 2535 ในการประชุมสามัญครั้งที่ 45 ขององค์การสหประชาชาติ ได้ลงมติให้วันที่ 1 ตุลาคมของทุก ๆ ปีเป็นวันผู้สูงอายุสากล (International Day for the Elderly) การที่ผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนและสัดส่วนมากขึ้นส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านแรงงาน รายได้ ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย สวัสดิการ ในหลายประเทศส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีบทบาทในการมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนในหลาย ๆ ด้าน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550, หน้า 5)

ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด มีจำนวน 810 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา, 2558, หน้า 10) และเนื่องจากผู้สูงอายุดังกล่าวเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ ได้รับเชิญจากองค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ให้มีบทบาทใน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การศึกษา การศาสนา และประเพณีวัฒนธรรม และการพัฒนาชุมชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นบทบาทสำคัญด้านสังคม แต่บทบาทดังกล่าวยังไม่มีการศึกษาวิจัยว่าอยู่ในระดับใด มีข้อเสนอแนะอย่างไร ผู้ที่น่าจะให้คำตอบได้ดีคือประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด มีหน้าที่ประสานงานและส่งเสริมกิจกรรม และการปฏิบัติงานด้านสังคมของผู้สูงอายุ ได้เล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้สูงอายุ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ คือ ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษา ด้านการศาสนา และ ด้านประเพณีวัฒนธรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับการศึกษาเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาในการส่งเสริมบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ ต่างกัน

2.3 เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

3.4 ประชาชนที่มีการประกอบอาชีพอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ได้ทราบระดับบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.2 ได้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ

4.3 ได้ทราบข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.4 ผลการวิจัยสามารถนำเสนอเพื่อพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,138 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา, 2558, หน้า 12)

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 296 คน ได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเนเทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้ประชากรจากทุกหมู่บ้านเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมากำหนดสัดส่วน และสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ประชากรมีสิทธิได้รับเลือกเท่า ๆ กัน (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548, หน้า 19) โดยมีบัญชีรายชื่อของประชากร คือ บ้านเลขที่และทำการจับสลากจนได้กลุ่มตัวอย่างครบตามต้องการ

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาชุมชน 2) ด้านการศึกษา 3) ด้านการศาสนา และ 4) ด้านวัฒนธรรม ประเพณี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด

5.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวนสามท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item ; Objective Congruence) ด้านเนื้อหา (Content and Construct Validity) และ สำนวนภาษา (Wording) และด้านการวัดผลประเมินผล (Evaluation) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548, หน้า 36) และนำแบบสอบถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Power of Discrimination) โดยวิธีหาค่า t - test และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 94) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 60.47 และเป็นเพศหญิงจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 มีอายุ 36-50 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 44.59 รองลงมาคืออายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 และอายุ 18-50 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.27 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 39.19 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และระดับอนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 23.31 และประกอบอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 87 คน จำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 29.40 และรับราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28

6.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดด้าน เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อย ได้แก่ ด้านการศาสนา ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชน

6.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

สมมติฐานที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

สมมติฐานที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

สมมติฐานที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

6.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยสรุป ประชาชนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดที่มีความถี่สูงไปหาต่ำสามลำดับแรก ได้แก่ ควรเชิญผู้สูงอายุเป็นที่ปรึกษากิจกรรมาด้านศาสนาของชุมชน ควรให้โอกาสผู้สูงอายุร่วมงานประเพณีกับคนทุกวัย และควรส่งเสริมผู้สูงอายุได้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนามากกว่าปัจจุบัน

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

7.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นด้วยกับบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้วยอายุที่มีอายุเกิน 60 ปีแล้ว ศักยภาพทางด้านร่างกาย เวลาและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสังคมที่เหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านการศาสนา และด้านวัฒนธรรม ประเพณี ส่วนด้านการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชน มีศักยภาพ เวลาและโอกาสรองลงมา จึงเข้าร่วมกิจกรรมได้น้อยกว่าสองด้านแรก แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ภาพรวมในพื้นที่ตำบลพลับพลา ประชาชนจึงเห็นว่าผู้สูงอายุมีบทบาทด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ จันทร์น้อย (2554, หน้า 78) ที่ได้ศึกษาบทบาทในกิจกรรมในชุมชนของผู้สูงอายุในอำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ใจแก้ว วิสายอน ที่ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย

อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

7.1.1 ด้านการพัฒนาชุมชน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นว่าบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน มีความชัดเจน เด่นชัด เป็นเชิงประจักษ์ เช่น การชักชวนเพื่อนบ้านและบุคคลทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา การเข้าร่วมกิจกรรมการอาชีพการจักสานและการประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์การประสานงานขอความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชน และการเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ชุมชนในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาณี ไมเออร์ (2552, หน้า 78) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานีพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนามากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมทางด้านการพัฒนาชุมชนการเมือง กิจกรรมอาสาสมัครเพื่อชุมชนและกิจกรรมทางการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ใจแก้ว วิสายอน (2554, หน้า 89) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการพัฒนาชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7.1.2 ด้านการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนเห็นว่าผู้สูงอายุ ได้เข้าร่วมกิจกรรมในการส่งเสริมการศึกษา และชักชวนเพื่อนบ้านและบุคคลทั่วไปเข้าร่วมการส่งเสริมการศึกษาด้วยการเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ชุมชนในกิจกรรมการศึกษาการเข้าร่วมประชุมการวางแผนในการพัฒนาการศึกษา รวมถึงการประสานงานขอความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ใจแก้ว วิสายอน (2554, หน้า 89) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า บทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7.1.3 ด้านการศาสนา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นว่าผู้สูงอายุการเข้าร่วมกิจกรรมในการศาสนา และชักชวนเพื่อนบ้านและบุคคลทั่วไปทำนุบำรุงพระศาสนา รวมถึงให้ความรู้แก่ชุมชนในกิจกรรม ด้านศาสนา การเข้าร่วมประชุมการวางแผนในการทำนุบำรุงพระศาสนาการประสานงานขอความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการวัดในพระศาสนา สอดคล้องกับงานวิจัยของชญาณี ไมเออร์ (2552, หน้า 78) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานีพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมทางด้านการพัฒนาชุมชนการเมือง กิจกรรมอาสาสมัครเพื่อชุมชนและกิจกรรมทางการศึกษาและศิลป

วัฒนธรรม และสอดคล้องกับ อเนก เหล่าสวนจิก (2553, หน้า 90) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในเขตอำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีต่อการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่าผู้สูงอายุในเขตอำเภอพลับพลาชัย มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี โดยรวมและเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก

7.1.4 ด้านวัฒนธรรมประเพณี พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นว่าผู้สูงอายุการเข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี และชักชวนเพื่อนบ้านและบุคคลทั่วไปร่วมด้วย รวมถึงให้ความรู้แก่ชุมชนในกิจกรรมด้านวัฒนธรรมประเพณี การเข้าร่วมประชุม ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การประสานงานขอความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ และช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นเพื่อเป็นมรดกตกทอดไปถึงรุ่นหลังต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ใจแก้ว วิสายอน (2554, หน้า 89) ที่ได้ศึกษา บทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า บทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านวัฒนธรรมประเพณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องงานวิจัยของ อเนก เหล่าสวนจิก (2553, หน้า 90) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในเขตอำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีต่อการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ผู้สูงอายุในเขตอำเภอพลับพลาชัย มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก

7.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดของประชาชน นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

7.2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เพศมีผลต่อความคิดเห็นก็จริง แต่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิงมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน เพราะอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน รัับทราบบทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในลักษณะเดียวกัน รวมถึงผู้สูงอายุล้วนเป็นบุคคลในท้องถิ่น มีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกับประชาชนเป็นอย่างดี กิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นในชุมชนประชาชนไม่ว่าชายหรือหญิงล้วนมีส่วนร่วมและรับทราบในลักษณะเดียวกัน จึงไม่ขึ้นอยู่ว่าจะเป็นเพศไหน แต่ขึ้นอยู่กับบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ สอดคล้องกับการวิจัยของ ใจแก้ว วิสายอน (2554, หน้า 89) ที่ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการเปรียบเทียบระดับบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

7.2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่าอายุ มีผลต่อความคิดเห็นก็จริง แต่ประชาชนในเขตองค์การ

บริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ไม่ว่าอายุเท่าใดก็ตาม มีความคิดเห็น ต่อบทบาท ด้านสังคมของผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน เพราะอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน รับทราบบทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคม ในลักษณะเดียวกัน รวมถึงผู้สูงอายุล้วนเป็นบุคคลในท้องถิ่น มีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกับประชาชนเป็นอย่างดี กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนประชาชนไม่ว่าอายุเท่าใดล้วนมีส่วนร่วมและรับทราบในลักษณะเดียวกัน จึงไม่ขึ้นอยู่ว่ามีอายุเท่าใด แต่ขึ้นอยู่กับบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอนก เหล่าสวนจิก (2553, หน้า 90) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในเขตอำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ที่มีต่อการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ผู้สูงอายุในเขตอำเภอยะโฮง มีบทบาท ในการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ใน ระดับมากและผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

7.2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นก็จริง แต่ประชาชนใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยะโฮง ไม่ว่าระดับการศึกษาใดก็ตาม มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน เพราะอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน รับทราบบทบาท ของผู้สูงอายุด้านสังคมในลักษณะเดียวกัน รวมถึงผู้สูงอายุล้วนเป็นบุคคลในท้องถิ่น มีความใกล้ชิดและคุ้นเคย กับประชาชนเป็นอย่างดี กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนประชาชนไม่ว่าระดับการศึกษาใดล้วนมีส่วนร่วม และรับทราบในลักษณะเดียวกัน จึงไม่ขึ้นอยู่ว่ามีการศึกษาในระดับใด แต่ขึ้นอยู่กับบทบาทด้านสังคมของ ผู้สูงอายุ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอนก เหล่าสวนจิก (2553, หน้า 90) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุ ในเขตอำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ที่มีต่อการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุในกิจกรรมด้านสังคมที่มีเพศ อายุ และหมู่บ้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน พบว่า โดยรวม และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

7.2.4 ประชาชนที่มีการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูง อายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า การประกอบอาชีพมีผลต่อความคิดเห็นก็จริง แต่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยะโฮง ไม่ว่าการประกอบอาชีพใดก็ตาม มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน เพราะอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน รับทราบบทบาท ของผู้สูงอายุด้านสังคมในลักษณะเดียวกัน รวมถึงผู้สูงอายุล้วนเป็นบุคคลในท้องถิ่น มีความใกล้ชิดและคุ้นเคย กับประชาชนเป็นอย่างดี กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนประชาชนไม่ว่าประกอบอาชีพใดล้วนมีส่วนร่วม และรับทราบในลักษณะเดียวกัน จึงไม่ขึ้นอยู่มีการประกอบอาชีพใด แต่ขึ้นอยู่กับบทบาทด้านสังคมของ ผู้สูงอายุ สอดคล้องกับการวิจัยของ เอนก เหล่าสวนจิก (2553, หน้า 90) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุใน เขตอำเภอยะโฮง จังหวัดยะโฮง ที่มีต่อการพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ผล การเปรียบเทียบบทบาทของผู้สูงอายุใน กิจกรรมด้านสังคมที่มีเพศ อายุและหมู่บ้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ด้านการศาสนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ และมีนโยบายการพัฒนาส่งเสริมบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดด้านการศาสนาให้มีระดับสูงยิ่งขึ้น

8.1.2 ด้านวัฒนธรรมประเพณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ และมีนโยบายการพัฒนาส่งเสริมบทบาทด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ดด้านวัฒนธรรมประเพณีให้มีระดับสูงยิ่งขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.2.1 ควรมีการวิจัย ทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาบทบาทด้านสังคม ด้านการพัฒนาชุมชนของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด

8.2.2 ควรมีการวิจัยแนวทางส่งเสริมกิจกรรมของสูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้ผู้สูงอายุมิรายได้เพิ่มขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2547). **คู่มือแนวทางการปฏิบัติการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาสาสมัครศึกษาดินแดน.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ใจแก้ว วิสายอน. (2554). **บทบาทของผู้สูงอายุด้านสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัย อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม**. สารนิพนธ์ รม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชญาณี ไมเออร์. (2552). **การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี**.

วิทยานิพนธ์. รม.ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ศิริลักษณ์ จันทน์น้อย. (2554). **ศึกษาบทบาทในกิจกรรมในชุมชนของผู้สูงอายุในอำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา**. สารนิพนธ์ ศศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา. (2558). **แผนพัฒนา 3 ปี**. ร้อยเอ็ด : องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา.

อนเนก เหล่าสวนจิก. (2553). **บทบาทของผู้สูงอายุในเขตอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ รม.ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

10. คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ เกียรติเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สารนิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นางจีระภรณ์ ปราภมมนตรี นายวิจิตร ทวีนนท์ และ ดร.สุรินทร์ นานาผล ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบพระคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยดี และขอขอบคุณประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ช่วยกรุณาตอบแบบสอบถามด้วยดี

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด/บรรณารักษ์ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดทุกท่านที่อนุเคราะห์ และให้ความสะดวกในการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ให้คำชี้แนะแนะนำด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน